

Bebeğin Yolculuğu Anne Sevgisi

– SeyitAhmetUzun · 21 Haziran 2016

Bir varmış başka hiçbir şey yokmuş. Allah her şeyi yararmış. Yaratılışını güzel yapmış. Annesini seven çocukları iki cihanda mutlu yapmış.

Evvel zaman içindeymiş. Zaman zaman içindeymiş. Bir küçücük bebecik bizim masalın içindeymiş. Çok önceleri ve her zaman insan olma yarışı varmış. Bu yarış anne ile babanın sevgisiyle başlanmış. Ve her annenin karnında yapılmış. İşte yine bir annenin belki de bütün annelerin binlerce milyonlarca yolcusu varmış.

Bu yolcuları zorlu mu zorlu bir yolculuk bekliyormuş. Kim hedefe varırsa o bebek insan olacakmış. Bunun içinde yarış çok önemliymiş. Her şeyi yaratan Allah yarışı başlatmış. Çünkü Allah dilemese hiçbir yolcu bebek insan olamazmış.

Bebek olmak yolculuğu başlamış. Bütün yolcu bebek adayları yola düşmüş. Düşmüş düşmesine ama kimisi yolda düşmüş, kimisi yolda yorulmuş. Yolcuların büyük bir bölümü yolda dökülmüş, kaybolmuş. Daha ilk dünya yolculuğu zorlu olmuş. Seçilmiş insan olmak kolay değilmiş. Her zorluktan sonra bir kolaylık varmış.

Zorluğa katlanamayan kolaylığa eremezmiş.

Bebek Alak bunu ilk yolculuğunda öğrenmiş. Bunun içinde kardeşlerini geçmesi gerektiğinin farkına varmış.

Yol uzunmuş. Yarışçı kardeşler çokmuş. Seçilmiş olmak kolay değilmiş. Mücadele etmek gerekmiş. Alak, kendisinden önde olan kardeşlerini görmüş. Daha çok hırslanmış. Çünkü umutsuzluk yarışı kaybettirmiş.

Umudunu kaybeden insan başarılı olamazmış. Alak derin bir nefes almış. Sonra hızla bir atak yapmış. Önündeki yarışçılardan birçoğunu geçmiş. Şimdi önünde iki tane kardeşi kalmış. Birinin adı Zigzak, diğerinin adı ise Atak'mış.

Onları önde görünce nefesi daralmış. Yarışı kaybedecek diye çok korkmuş.

“Allah'ım bana yardım et” diye dua etmiş. Çünkü yarış bahane imiş, yaratan Allah imiş. Dilemeseymiş Allah, yarışçılar hiç bebek olur muymuş? Alak bunu hissetmiş. Allah'ı da anınca nefesinde güç bulmuş. Bu hisle de hareket etmiş. Son bir gayretle Atak'la Zigzak'ı geçmiş.

Allah'ın izniyle yarışı kazananlardan olmuş.

Bebek Alak ilk önce hedefe varmış. Bütün yorgunluğu sona ermiş. O seçilmiş insan olmuş. O yarışı kazanan bebek olmuş. İşte böyleymiş. Her insan ilk yolculuğunda büyük bir yarışı kazanırmış.

Bunun içinde mücadeleciler başarılı olurmuş. Azimli olmayanlar ise başarısız olurmuş.

Alak, ilk yarışı kazanmanın huzuruyla doluymuş. Hedefi çok güzelmiş. Dünyalar güzeli bir meleşin korumasındaymış. Sevgi doluymuş. Mutluymuş.

Alak yarışı kazandığı için Allah, ona bir ödül vermiş. İlk inen Kur'an suresine onun adını vermiş. Böylece her doğacak çocuk Alak diye anılacaktı.

Günler günleri kovalamış. Günler haftaları kovalamış. Alak, anne karnında şekillenmeye başlamış.

Günlerden bir gün yumuşacık bir dokunuş hissetmiş. Sonra da tatlı mı tatlı bir ses duymuş.

-Canım yavrum nasılsın? Sen benim bir tanemsin. Gülümsün, sevincimsin!

Bu ses Alak'ı çok mutlu etmiş. Meleği olan annesine o da seslenmiş:

-Sen de benim meleğimsin! Başımın tacısın. Dünyalar güzeli çiçeğimsin, annemsin benim!

Daha dünyaya gelmemiş. Gelmemiş ama annesinin sesini duymuş. Onun sevgisini hissetmiş. Ne zaman annesi güzel sözler söylese, Alak çok mutlu olurmuş.

Aradan biraz zaman geçmiş. Bir gün ne olduğunu anlamamış. Nefes almakta zorlanıyormuş. Nefesi daralıyormuş. Kötü kokular alıyormuş. Dünyada adına sigara dedikleri kötü içecek onu da etkiliyormuş.

Annesinin dumanlı bir ortamda olduğunu fark etmiş. Çünkü çok rahatsız olmuş.

Kendisini duyan annesine üzgün bir şekilde seslenmiş:

-Melek annem, canım annem, ben daraldım. Nefes alamıyorum. Ne olursun kötü kokulardan ve kötü kokulu ortamlarından uzak dur!

Melek anne, Alak'ın sesini duymuş. Onun rahatsızlığını hissetmiş. Çünkü anneler yavrularının acısını hissedermiş. Hemen o kötü ortamdan uzaklaşmış. Bir daha da öyle kötü kokulara yaklaşmamış.

Nihayet aradan uzun bir zaman geçmiş. Dokuz ay dolmuş. Alak, annesinin karnında şekillenmiş. Bir güzel insan bebeği olmuş.

Anne karnındaki zamanı dolmuş. Yeni dünyaya merhaba demiş. Ama tanımadığı bir dünyaya gelmiş.

Bunun içinde ağlamaya başlamış. Onu doğurtan ebe ağlamasına dayanamamış. Onu alıp annesinin kucağına vermiş.

Alak'ın ağlaması durmuş. Çünkü uzun süredir kendisini taşıyanı bilmiş. Onun melek kanatlarında huzuru bulmuş. Çünkü anne sevgisi, sevgilerin en güzeliymiş.

Alak kendince güzel bir şiir söylemiş.

Çok önceleri küçüktüm

Annemin karnında büyüdüm

Benim koruyucu meleğim

Ver cennet elini öpeyim

NEYMİŞ ANNELER SAYGIYA DEĞER BİR MELEKMİŞ.

DÜŞÜNELİM ANLAYALIM

1-Binlerce yolcunun katıldığı yarışı kim kazanmış?

a-Zigzak b-Atak c- Alak d-Vikvak

2-Başarılı olmak için ne yapılması gerekiyormuş?

a-Tembellik yapmak b-Karamsar olmak c- Zorluğu görünce kaçmak d-Azimli olmak

3-Alak neden rahatsız olmuş?

a-Annesinden b- Kötü kokudan c- Kötü sestem d-Yalnızlıktan

4-Alak nasıl bebek olmuş?

a-Yarışı kazandığı için b- Azimli olduğu için c-Allah dilediği için d- Annesini sevdiği için

5-İlk inen kuran suresinin adı nedir?

a-Talak b-Felak c- Fatıha d-Alak